

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 745-ҳадис

* الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ يَمَلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَنِ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ
يَعْدُو، فَبَائِعُ نَفْسِهِ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوْبِقُهَا.

(عن أبي مالك الأشعري)

Поклик имоннинг ярмидир. «Алҳамдулиллаҳ» мезон (тарози)ни тўлдиради. «Субҳаналлоҳи вал ҳамдулиллаҳи» иккови ер билан осмон оралиғини тўлдиради. Намоз нурдир. Садақа ҳужжатдир. Сабр зиёдир. Қуръон фойдангга ёки зарарингга ҳужжатдир. Ҳар бир инсон юриб, ўз нафсини сотади. Ўша сотиш ила ўз нафсини қутқаради ёки ҳалокатга ташлайди.

Абу Молик Ашъарий (розияллоҳу анҳу)дан қилинган ривоят.

Манба: hadis.islom.uz

